

Bölüm 11 - Attar - (İranlı Sufi Şair)

Dinin 72 yolunun masal olduğunu fark ettikten sonra, hakiki bir arayıcı cevaplar için nereye döner? RESTART'ın bu bölümü, orijinal "Restart" programını tanıtıyor: Nişaburlu Attar'ın şaheseri, *Musibetname* (Dertler Kitabı). 73. Yol için nihai arayışa çıkan kararlı bir arayıcıyı takip ediyoruz; bu arayıcı tüm dünyevi otoriteleri es geçip kozmik hiyerarşinin en tepesine gitmeye karar verir. Başmeleklerin kendisine yaklaşır: İlahi vahyin güvenilir elçisi Cebrail ve kıyametin borazancısı İsrail. Ancak bir rehber bulmak yerine, onların kendi acılarına, sınırlılıklarına ve cehaletlerine dair şok edici itiraflarıyla karşılaşır.

Bu, tüm sahte otoritelerin sistematik bir yıkımıdır. Eğer Tanrı'nın huzurunda duran melekler yolu bilmediklerini itiraf ediyorlarsa; bu, sadece onlar adına konuştuğunu iddia eden rahipler, mollalar ve hahamlar hakkında ne söyler? Bu bölüm, hakikate giden yolun göksel bir emir komuta zincirine başvurarak bulunamayacağını kanıtlamak için Attar'ın dehasını kullanıyor. Bu, o kadar muazzam bir Tanrı'yı ortaya koyar ki, O'nun en güçlü hizmetkarları bile hala arayış içindedir; ve o kadar özel bir yoldur ki, kimse —bir başmelek bile— bu yolu sizin yerinize yürüyemez. Bu, bir sonraki ve daha da tehlikeli soruyu sormadan önce ihtiyacınız olan temeldir: Peygamberlerin kendileri bize yolu gösterebilir mi?

#RestartPodcast #73üncüYol #Attar #Tasavvuf #İrfan #ArayıcınınYolculuğu
#MeleklerİtirafEttiğinde #Musibetname #Cebrail #Mevlana #RuhsalArayış #Felsefe #Din
#HerŞeyiSorgula #HosseiniRestart #FarsŞiiri

Kaliforniya'da saat sabahın 11:15'i, bu "Restart"ın on birinci bölümü ve bu süreçte çok garip şeyler oldu. Bu kadar çok dinleyicinin aniden böylesine önemli bir konuyu —belki 50.000 yıl daha gündeme gelmeyecek bir konuyu— takip ettiğini görmekten acayip keyif alıyorum. Instagram'a, Telegram'a, WhatsApp'a, Facebook'a geliyorlar ve oynata basıyorlar. Bu benim için bir onurdur, teşekkür ederim ve sizinle gerçekten aynı frekansı yakalıyorum çünkü artık genç erkek ve kadınlara maval okuyamazsınız, onları kekleyemezsiniz. O devir bitti; kimse artık o kadar kolay kandırılamıyor ve bu çok değerli. O kadar değerli ki, tüm bu ucuz lafların, filmlerin ve zırvaların arasında farklı bir şey arıyorsunuz. Aniden tek bir programı 24.000 veya 50.000 kişi dinliyor ya da sadece Telegram'da —ki bu şovun kaynaklarından sadece biri— aniden 60.000 kişi dinliyor. Bizim için bunun değeri milyarlarca dolardır. Bu program kesilmeyecek. Bazı insanlar... Bunu daha önce söyledim... Bu programın kesilmemesinin bir yolu radyolar aracılığıyla falan finansal destektir ve şükürler olsun ki insanlar Simurg kampanyasına katılıyor; şu ana kadar 4 veya 5 kişi katıldı. Bir 4-5 kişi daha aradı, yani mesaj attılar ve ayrıca aradılar, yani bu yaklaşık 7 veya 8 kişi demek ve ben bu konudan korkmuyorum. İnşallah o noktaya gelmez. Ama ikinci yol, sizin şu an yaptığınız şeydir.

Bakın, bir programda dedim ki Nişaburlu Attar... Tasavvuf ve İrfan (Mistisizm) bir çifttir. İrfan demek Tasavvuf demektir, Tasavvuf demek İrfan demektir. Tarih boyunca iki ya da üç kez öyle olmuştur ki, mistikler... çünkü devlet sahte Sufiler yaratmıştır —bu ne demek? Yani parayı, bizim tabirimizle milyonlarca doları basıp sahte Sufi dükkanları açtılar. Neden? Çünkü tarihin o döneminde, tıpkı şimdi olduğu gibi, bir program aniden patlayıp 18 veya 20 milyon dinleyiciye

ulaşırsa, e herkes korkar. Herkesin ödü patlar. Bu sebeple dünya devletleri gelir ve ismi kirlletmek için Sufi adı altında yeni dükkanlar açarlar. 50-60 yıllık bir dönem ve geçmişteki 20 yıllık bir dönem hariç —ki o 50-60 yıllık dönem Hafız'ın zamanıydı— ama ondan önce de, yaklaşık 400 yıl evvel, insanların bir İnsan-ı Kamil'in var olduğunu hissettikleri ve meseleyi anladıkları 20 yıllık bir dönem vardı. Dükkanlar falan kuran bu sahte Sufi ortamı türedi ki Hafız buna atıfla şöyle der: "Bu giydiğim hırka şarap için rehin verilse daha iyi / Bu manasız kitap saf şaraba batırılsa daha iyi." İşte Hafız budur.

Şimdi, mesele şu ki, eski zamanlarda da durum aynıydı. Platon ve Sokrates'ten sonra 35-40 yıllık bir dönem vardı, bu olay ilk orada yaşandı. Sonrasında Sufiler oldu, sonra Hristiyanlık döneminde bu tekrar yaşandı. Ve şimdi, programda Attar'ı Sünni, diğerini Şii, şunu Müslüman falan diye nasıl etiketlediklerini anlattık. Bütün bu laflar. Biz çıktık ve resmen ilan ettik ki; beyefendi, Sayın Hafız'ın, Mevlana'nın, Hacı Bektaş-ı Veli'nin, Sakir İsfahani'nin, Nizami Gencevi'nin, Nasîrüddin Tûsî'nin, Tolstoy'un ve diğerlerinin ekolü Tasavvuf ve İrfandır. Yani, onların ekolünü Tasavvuf ve İrfan olarak etiketlemeniz lazım. Ve ilginçtir ki bu programın destekçileri Wikipedia'ya gidip Attar'ın ekolünü Tasavvuf ve İrfan olarak değiştirdiler, bu çok değerli. Eğer böyle savunursanız, eğer arkamızda böyle durursanız, bizi aniden terk etmeyip paylaşırsanız —para veremiyorsanız paylaşabilirsiniz, mesajı yayabilir, başkalarına reklam yapıp hadi böyle ilerleyelim diyebilirsiniz— bu program kesilmez. İçiniz rahat olsun. Ben bu programın arkasında tüm gücümle, canımla duracağım.

Ama onların düşünce ekolü Tasavvuf ve İrfandır. Bunu önceki programlarda açıkladık. İsa Ortodoks değildir. Bakın, bu çok basit bir önerme. Birinci sınıf matematik okuryazarlığı olan, bilimsel anlayışı ve okuryazarlığı olan herkes tüm meseleyi tek bir cümlede anlayacaktır. 1400 yıldır Şiiler ve Sünniler birbirlerine ana avrat küfrediyorlar. İslam'da hepsi birbirine ana avrat küfreden yaklaşık 70 mezhebimiz var. Muhammed, diye sorduk, Sünni miydi yoksa Şii mi? Bazıları diyebilir ki, biliyorsun, o bunların bir karışımıydı. Karışımı olsa bile, bu yeni bir dindir. Bakın, sola bir daire çiziyorum, içine 2, 4, 6 yazıyorum. Sağa bir daire çiziyorum, 2, 4, 9, 6 yazıyorum.

Sonra diyoruz ki farklılıkları kaldıralım ve geriye 2 ile 4 kalsın. 2 ve 4 yazdığımızda, bu artık ne sağdaki kümedir ne de soldaki. Bunlar ortak noktalardır. Şimdi bu 72 mezhebe, ya da İslam'ın 70 mezhebine, ya da Hristiyanlığın 72 mezhebine, ya da Yahudiliğin 72 mezhebine bakarsak ve onların ortak zeminini, ortak paydasını, girişini alırsak; onlardan ne almak isterseniz isteyin, hatta ekstremum noktalarını bulun, İsa'nın dini yine de Hristiyanlık olamaz. Adam... Şimdi gidip Wikipedia'dan okuyun, örneğin Tolstoy Ortodokstur diyor. Tolstoy Ortodoks mudur? Ama İsa'nın kendisinin Ortodoks olması imkansızdır. Bu kadar basit. Bütün Hristiyanlar İsa'nın bizzat kendisinin ne Ortodoks, ne Katolik ne de Protestan olmadığını bilir. Yani İsa'nın dininin Hristiyanlık olmadığı sonucuna varıyoruz.

Bu programda açıkladık ki Attar, Hafız, Mevlana, Sadi ve hepsi diyor ki; maalesef son 100.000 yıldır boğazımızdan aşağı tıklananın —ve sizinkinin de, fark etmez— aksine, bunu öyle bir iki programla söküp atamayız, bu uydurulmuş bir şeydir. Size söylüyorum, bu hikayeyi onların zihinsel sisteminden söküp alamazsınız. Sadi, Mevlana ve Hafız diyor ki Muhammed Müslüman değildi. Onun "İslam"ı yoktu. İslam, Mevlana'nın bir parçasıdır. Muhammed'in dini, tıpkı İsa'nın

dininin Ortodoks olamayacağı gibi... bu İsa'nın başka bir dini var demektir. Mevlana, İsa'nın Tasavvuf ve İrfan ehline ait olduğunu, yani dininin Tasavvuf ve İrfan olduğunu söylüyor; o bir İnsan-ı Kamil'in müridiydi. Ve Mevlana'nın kendisi İsa'nın dinine sahiptir, yani Mevlana İsa'nın dinine, Tolstoy İsa'nın dinine, ve İsa, Tolstoy ve Mevlana Musa'nın dinine sahiptir. Musa bir Yahudi değildir. Yani bir Yahudi, Musa olamaz. Çok basit. Eğer olsaydı, Hristiyanlıkta geriye kalan tek bir mezhep olması gerekirdi ve "Efendim, herkes Ortodoks" derlerdi. O zaman bile bu sorgulanabilir ve tartışılabilir olurdu. Hepsi birbirine ana avrat söverken, İsa'nın Ortodoks olamayacağı apaçıktır. Demek ki başka bir dini var. Bu önermeden en azından bu kadarını anlayabiliriz: Onun başka bir dini var. Ya hepsinin arasında ortak bir zemin, ki Mevlana bazı yerlerde bunun var olduğunu ama %99 olmadığını söylüyor. Ya da onlar yeni bir din. Hepsi Simurg Yolu denen, İnsan-ı Kamil'e doğru giden tek bir dindir ve hepsi Tasavvuf ve İrfana aittir. Yani William Shakespeare için düşünce ekolünü Tasavvuf ve İrfan olarak listelemelisiniz. Ve gidip Wikipedia'yı değiştirerek yaptığınız bu iyilik çok önemli bir noktaydı. Çok değerli. Bir şeyi anlamaya çalıştığınızı gösteriyor. Bu çok kıymetli ve Facebook'ta ve başka yerlerde pek çok kişi bunun gerçekten tuhaf bir konu olduğunu söyledi. Gerçekten tuhaf. Bunun basit bir mesele olduğunu bir saniye bile düşünmeyin.

Bugün bir konu sunmak istedik, Mevlana'nın Mesnevi'sinden başka bir hikaye, ki çok tehlikeli, çok derin ve çok garipti. Maalesef konuyu ne kadar sunmaya çalışsam da, birkaç başka şeyi açıklamadan... biliyorsunuz, 100.000 yıldır size bir madde enjekte ediyorlar —unutmayın, Mevlana'ya göre din bir morfindir. Her gece size bunu enjekte ettiler, dozu artırdılar ve bu tamamen hurafelerle ve boş laflarla dolu. Olay bu. Ve Tasavvuf ve İrfan "görme" yoludur, asla boş laf yolu değildir. Bu yüzden bunu içinizden söküp atmak ve açıklamak çok zor. Ama neyse, bu programda, ben kimseye hakaret etmeden —ben kendim, maalesef bildiğiniz gibi, dinlere ve ateistlere aşığım ve herkesi seviyorum— ama Mevlana'yı açıkladığım için, Mevlana'yı dürüstçe, sansürsüz açıklamalıyız ki; biraz eğitimi olup da Mevlana'yı bildiğini sanan, saçmalayan veya maalesef Mevlana ile alakası olmayan şeyler sunan, ya da Mevlana'nın özünü sunmayan o bazı insanlar... yani gelip Mevlana'dan, ya da Sadi'den veya Hafız'dan falan o boş lafları açıklıyorlar. Bunun bu programda netleşmesi lazım.

Bu noktada Mevlana'nın şiirini okumak istedim ama bir an hissettim ki, önce Restart'ın sadece bir program olmadığını açıklayayım... Bunu benim sunuyor olmam bir şey, ama Restart bizim zamanımıza ait yeni bir şey değil. Dikkat edin, binlerce yıldır Restart'ı açıklıyorlar ama o zamanlar Google, YouTube, internet olmadığı için, belki televizyon veya sanat işi yapmış ünlü biri bunu ifade etmediği için, sebebini bilmiyorum ama devletler ve insanlar el ele verip, ateistlerle birlikte —kusura bakmayın— hikaye şu ki, bu insanları öldürdüler. Ne demek bu? Hallacı Mansur'u yakalayıp öldürdüler ya da boğdular, fikri daha doğmadan beşikte söndürdüler. Ama şimdi işler biraz farklı, hikaye farklı. Bu yüzden bugün gelip Restart'ın bir açıklamasını yapmaya karar verdim.

Nişaburlu Attar *Musibetname*'sinde Restart'ı anlatır. Yani, şimdi Attar üzerinden Restart'ı anlatmak istiyorum, gerçi onun materyalini okumak zehirdir çünkü çok fazla numara yapar. Attar'ın bütün olayı sizi uçurmak, size birkaç soru sormak ve şöyle demektir: "İrfanda ve tasavvufta bir şey görüyor musun?" Ve eğer kalbinizde bir şey anladığınızı hissederseniz, Attar o çubuğu g*tünüze sokar ve sizi havaya uçurur. Ve siz gökyüzünde parça parça olurken, o

histerik bir şekilde güler. Mevlana, Sadi ve Hafız pek öyle değildir. Size gerçekten gülmezler, yani sizinle alay etmezler. Sonra, bataklığın ortasından Attar'a ağlayarak seslenirsiniz, batarken dersiniz ki: "Attar! Ben sana yardım için geldim, neden boğuluyorum?" O da der ki: "E be aptal! Kalbinde bir şeyi anladığını sanmış olmalısın." Bir şeyi anladığınızı sandığınızda, bu Mevlana ve Şems'in su üzerinde yürümesi hikayesi gibidir —bu bir hikaye tabii— önündeki kişinin kimin adını zikrettiğini görmek istediği anda suya düştü. Tıpkı daha sonra anlatacağımız o hikaye gibi. Yani, "Sırr-ı aşkı ve vecdi, iddialı olana söyleme / Ki narsisizminin acısı içinde habersizce ölsün." Attar bunu mükemmel yapar. Bu yüzden onun zehirli olduğunu söylüyorum. Yani, eğer birisi mollaysa, rahipse, ya da vaiz olduğunu sanan biriye, ya da Allah korusun, Mevlana'yı kendi kafasına göre yorumlamaya kalkan biriye, ya da böyle şeyler yapan herhangi biriye — Attar'ı okuduğunda, Attar o kişiyi bataklığın ortasında perişan eder ve ezer. Attar'ın hiç acıması yoktur, siz çoluk çocuğunuzla boğulurken sakalınıza bakıp kıs kıs güler. Sonra, kalbinizde ona karşı kesinlikle bir nefret oluşur, ona küfredersiniz, başka yolunuz yoktur.

Mevlana, Sadi, Hafız, Nizami, İraki... Bunlar ne yapar? Bunlar gelir ve... büyük arif Sayın İraki'nin irfani denklemlerde açıkladığı gibi: "Kadehe döktükleri ilk şarabı / Saki'nin sarhoş gözünden ödünç aldılar / Kendi sırlarını kendileri ifşa ettiklerine göre / Neden İraki'nin adını kötüye çıkardılar?" Bu adamlar sizin için meseleyi kristal gibi netleştirir. Hüseyini için netleştirirler; Mevlana bunu kafanıza vura vura sokar, yani siz anlayana kadar sizi yoğurur.

Peki, şimdi ne yapmalıyım? Biri mesaj atmış: "Bay Hüseyini, gerçekten Mevlana'yı yorumlayacak mısınız? Kitabında çok fazla ana avrat küfür var, onları söyleyecek misiniz?" Dedim ki, "Vallahi korkuyorum." Bir kere "tuvalet" kelimesini kullandık ve tasavvufla ilgilenen bazılarımız dedi ki, "Hüseyini, bunu söyleme." Ve haklılar. Diyorlar ki, "Söyleme, bırak o fanatik geri gelsin, o yobaz dinlesin, kapattırma ona." Ama benim inancım hayır, çünkü fitratını takip eden, bu düşünce hattını izleyen genç erkek ve kadınların %99'u bize katılıyor. 50.000 kişi giderse gitsin, ne olmuş. O 50.000 kişinin gitmesini istemiyorum, dinlemelerini, fikirlerini paylaşmalarını ve sonra bir sonuca varmalarını istiyorum. Ama gerçekten bilmiyorum. Şimdi "tuvalet"i örnek olarak veriyorum... Diyorum ki, mesela namaz kılmış, oruç tutmuş, ne yaptıysa yapmış biri, Restart'ı duymadığı sürece bence sorun yok. Ne yaptıysa yaptı. Ama şimdi Restart'ı duyduklarına göre, ben o lafı ettiğimde, Mevlana'nın bakış açısını gerçekten açıkladığımda, bir kere "tuvalet" dedik ve dört-beşiniz bozuldu, sonra on, sonra 50.000 kişi bozuldu. Şimdi ben Mevlana'nın materyalini nasıl açıklayayım? Vallahi ortada kaldım, bunu nerede açıklamam gerektiği konusunda tamamen şaşkınım. Mesela, şimdi okumak istediğim bu Mevlana... gerçekten bilmiyorum... Yani bunu okumalı mıyım okumamalı mıyım hiçbir fikrim yok. Ama yapmak istiyorum çünkü yapmam gerek. Fakat anlaşılmasını kolaylaştırmak için —ve bu programın sonunda birkaç satır okuyup ufak açıklamalar yapmaya çalışacağım, çünkü bu herkesin g*tüne bir şey sokup giden cinsten. Sonuçta bu Mevlana. Ve bunda, aslında Mevlana'nın en yüksek seviyelerinden birini açıklayacağım.

Ama önce, şunun hakkında birkaç şeyi açıklayayım... Attar'dan Restart'ı açıklayayım, sonra geri dönüp göreceğiz ki, inşallah Mevlana'dan bir sonraki hikayeye başlamak istediğimizde, evren ve sizin düşünceleriniz ve benimkiler yok olacak. Sayın Nişaburlu Attar, *Musibetname*'sinde, ki yaklaşık, bilmiyorum, 400-500 sayfa... şu an tam önümde. Öncelikle, şiirlerini önceden okumamaya çalışıyorum çünkü açıkladığımda kalbimde ne varsa onu açıklamak istiyorum.

Okuyup sonra üzerine akademik konuşmak istemiyorum, derdim o değil. Ama çoğunu daha önce okuduğum için... neyse, bu yüz küsur sayfadan, her ne kadarsa, tamamını görmedim... ne kadar uzun olursa olsun, zaten okumaya sabrınız yetmez, o yüzden Attar'ın birinci seviyesinde ne olduğunu görebilmemiz için çok kısa bir açıklama yapacağım.

Attar, kendi zamanında Restart adında bir program, bir mektup yayınladı. Attar'ın yayınladığı Restart konu bakımından çok basitti, çok basit. Bu kitapta geliyor... ve araya hikayeler serpiştirmiş. Bu hikayeler de zehirdir. Neden? Çünkü ilk makalesinde, *Musibetname*'de 40 makale (konuşma) vardır ve ne hakkında olduğunu söyleyeceğim. Makale birden ikiye geçtiğinizde, mesela on hikaye anlatılmıştır orada. İkidən üçe geçerken, mesela 40 hikaye vardır. Ve maalesef, bu hikayelerin hepsi zehirdir ve her biri anlamaya çalıştığınızda size bir şiş saplar. Ama Attar'ın Restart'ının ana teması unutulmazdır. Makalelerin, o 40 tanesinin teması, tek satırda bütün olay şudur: Bay Attar der ki bir adam, bir arayıcı (Salık) vardı —özellikle Salık kelimesini kullanır çünkü hitap edilen kitle önemlidir. Bakın, biri "Hüseyini" derse başımı çeviririm. "Cavadabadi" derlerse çevirmem. Salık dediğinizde, "Allah aşkına millet, bu materyali okumayın" demektir. Yani önce tasavvufa girmiş olmanız gerekir, ancak girdikten sonra bu birinci makaleye başlarsınız. Bunu çok net belirtiyor. Ama bu kırk makalede derin noktalar var. Diyor ki bir arayıcı, bir kişi, Radio Pasto dinleyicisi, bu programı dinleyen biri, Facebook'taki o dindar adam, çok da iyi bir insan, şimdi namaz kılıp kılmama konusunda şaşkın —diyor ki bu insanlardan biri gidip 73. dini veya 73. yolu anlamak için ne yapması gerektiğini bulmaya karar verdi. Bütün *Musibetname* hikayesi, 73. yolu anlamak isteyen bir kişi hakkındadır. Dinin tasavvufa hiçbir yardımı olmadığını ve tasavvuf ile dinin kesinlikle size Tanrı'yı göstermediğini fark etmiştir. O Tanrı'yı görmek istiyor. Bu kişi aynı zamanda çok kurnaz, çok zeki. Bu yüzden bu 40 makalenin her birinde —birinci, ikinci ve üçüncüde— her seferinde evrendeki bir varlığa gidip o varlığa bir soru soruyor. Diyor ki: "Bana yardım edebilir misin, edemez misin?" Bay Falanca, bu Radio Pasto'daki Restart programında irfana veya tasavvufa ulaşmamıza yardım edebilir misin, edemez misin? Benim için Mesnevi yorumları yayınlayan Bay Geri Zekalı, bu kişiyi kurtarabilir misin, kurtaramaz mısınız?

Attar, bu kırk makaleyle, sevgili dinleyici, sevgili dinleyici, Hüseyini'nin hayatı üzerine yemin ederim ki aptal Hüseyini'yi Attar'a iliştime. Bir bilsen, aptal Hüseyini bütün insanları sever ve kimseye saygısızlık etmek istemez. Attar, Attar'ın *Musibetname*'sinde, sevgili dinleyici, bütün dinlerin havada asılı olduğunu (temelsiz kaldığını) söyler. Cebrail'i uçurur, İsrail'i uçurur, Mikail'i uçurur. Sonra, yolu tamamen tıkamak için, dikkat edin, yolu tamamen tıkamak için Tanrı'nın Arş'ını ve Kürsü'sünü uçurur, tamamen havaya savurur. Sadece devam eder. Yani, birinci makalede doğrudan dinlerin başlarına gider. UFO'lara girer. Bütün dinler Cebrail'e inanır. Birinci makalede Cebrail'i havada sallandırır. Yani, birinci makalede Cebrail havadadır. Bunda, tavuğu kızartmak için sapladıkları şişler gibi bir şey var, dikkat edin. Attar, kendi Restart programının Hüseyini'nin edep ve kişiliğe dayalı tanımladığı Restart'tan farklı olduğunu anlamamız için, bu arayıcının kurnazlığını "yalakalık" (yağ çekme) formunda sunar. Yani bu kişi, Radio Pasto dinleyicisi, Attar'ın gözünde İnsan-ı Kamil'in ne olduğunu, 73. yolun ne olduğunu kovalamak istiyor. Bu 40 makaledeki karşılaştığı kişilerin ve karakterlerin her biri için, önce onları över. Önce der ki: "Ne tüyler, ne kuyruk, ne harika ayaklar, ne güzel bir rengin var!" Hakkıyla bir yalakalık yapar, koltuklarının altına karpuz sığdırır (onları pohpohlar) ve sonra sorusunu sorar. Der ki: "Bay Cebrail?" O der ki: "Evet?" Der ki: "Sen ki çok harikasın..." Buradan okuyacağım,

şimdilik sadece Cebrail ile ilgili olan kısmı, bir bakayım kaç satır okuyacağım sonraki kısım için. Sonra sorar: "Bana rehber olabilir misin? Bana yol gösterebilir misin? Radio Pasto'daki Restart programının 73. yolunu açıklayabilir misin? Hafız'ın bu 73. dinini açıklayabilir misin?" Ve Cebrail ona der ki: "Yıkıl karşımdan!" Hayır, dikkat edin, Cebrail der ki: "Hayır efendim, ben bu meseleyi açıklamak için çok küçüğüm."

"Salık geldi Cebrail'in huzuruna / Canlı bir filin önündeki ölü bir karınca gibi."

Diyor ki bir salık —salık kelimesine dikkat edin, yani bunu anlamak için irfanı bilmeniz gerektiği açık, bu ikinci seviye ve ötesi için. İkinci boyutta diyor ki, bir salık Cebrail'e geldi, filin yanına gelmiş bir karınca gibi. Yani salık kendini bir karınca, bir aptal, cahil sanıyor, ne bilsin ki? Cebrail Tanrı'dan geliyor sonuçta. Gece gündüz Tanrı'nın örtüsünün altında, beraber yiyorlar, arka bahçeye çıkıyorlar, viski içip geri geliyorlar. Tanrı Cebrail'e, "Dostum, git falancaya şunu söyle" diyene kadar hiçbir peygamber bir şey anlamaz. Yani doğru yere gitmiş. Bakın, ilk makalesine Cebrail ile, yani mutlak başla, en tepedekiyle başladı.

"Dedi ki: 'Ey ilim sırlarının sultanı / Gaybın Gaybının sureti senin ellerinde mum gibidir.'" Diyor ki, Ey Cebrail, sen bir sultansın, bilginin tüm sırlarını biliyorsun ve Gaybın Gaybı senin ellerinde mum gibidir. Yalakalıklara bakın.

"Ey resuller ordusunun kan kardeşi / İslam'ın Mehdisi ve tüm yolların rehberi." Diyor ki, Ey sen ki bütün peygamberlerin, resullerin kardeşisin, İslam'ın Mehdisi ve tüm yolların rehberisin.

"Hem Ruhü'l-Kudüs sensin, hem Ruhü'l-Emin / Ve Alemlerin Rabbi'nin vahyinin emin emanetçisi." Diyor ki, Rab seninle uyur, sen Rab ile uyursun, sen vahyin güvenilir olanısın, Tanrı sana güvenir, sana ne söylerse onunla oynamayacağını bilir, İslam dini... dikkat edin millet.

"Güçlü iradeli peygamberler senin sayende ilerledi / Ve resuller senden onur kazandı." Diyor ki, Ey Cebrail, peygamberler senin sayende şeref kazandı, UFO'yu gördüler.

"Sen ki Kur'an'ın, Tevrat'ın ve Zebur'un taşıyıcısı / Hak'tan yüz kitap getirdin, hepsi nur." Diyor ki, Ey Cebrail, Kur'an'ı sen getirdin, Tevrat'ı Muhammed'e sen verdin —dikkat edin, gırtlığına yapışmış. Diyor ki eğer Muhammed bin Abdullah Kur'an'ı açıklıyorsa sevgili dinleyici, onu ona Cebrail verdi. Yani Cebrail'de vardı ki verdi. Hüseyin'in 100 doları vardı ki borç verebildi. Dikkat edin. Taşıyıcı diyor, dinleyiciler hamile kaldığını sanmasın. Bu hamelin sonunda "h" yok. Bu hamel, taşıyan demek, taşıma eyleminin faili. Kur'an'ın hamili demek Kur'an'ın, Tevrat'ın ve Zebur'un taşıyıcısı olan kişi demektir. Ve ortada Tevrat, yüz kitap, sadece bir değil, Hak'tan yüz kitap getirdi, hepsi nur.

"Yüz bin tavus kuşu gibi tüy / Mukaddes makamda, veli gibi." "Peygamberlere tercüman oldun / Yüz alemin manasını şerh ettin." Diyor ki, "Sen güzeller güzeli, dilini bilmediğimiz Tanrı için tercümanlık yaptın. Belki Tanrı'nın dili Malaycadır, sen Malayca bilmezsin." Sen tercüme ettin diyor. Yani Tanrı'nın tercümanıydın. Gidip Tanrı'nın cümlelerini İsa'ya, Musa'ya ve Muhammed'e çevirdin. Tercüman, dikkat edin. Yani Muhammed doğrudan konuşsaydı, kimse bir şey anlamazdı. Tanrı'nın ne dediğini açıklamak gerekiyordu. Yani onu Fransızcaya çevirdi.

"Ben çaresizim, evimi ve mülkümü kaybettim / Başı ve temeli olmayan dünyaya düştüm."

Burada arayıcı ağlamaya başlar. Diyor ki, sen çok büyüksün ama ben çaresizim. Evim mülküm gitti, bütün soyum sopum gitti, kalbim acı dolu. Bu Restart'ı dinlemeye başladığımdan beri fark ettim, ya dualarımız boşa gittiye? Başı ve temeli olmayan bir dünyaya düştüm Bay Cebrail.

"Yüreğimde bir dert var, eğer derdime bir deva varsa / Bir çare bul, zira cana bağlı bir damar vardır." Diyor ki, eğer yüreğimde bir dert varsa Cebrail, devası senin ellerindedir. Eğer bir deva varsa, benim için bir tane bul ve beni kurtar.

Heh! Heh! Ey kürsüden vaaz veren! Arayıcı Cebrail'e gitti, yani sen Cebrail'in ayağının tozu bile değilsin. Önce bunu anla. Bizi aşışılama, Attar ve Mevlana'nın sınıfını bozmaya çalışıyorsun, bize sağcı bir site yayınlıyorsun... ahbap, iyi dinle. Cebrail'e gitti ve ağladı, "Cebrail, bana da yardım et" dedi. E tabii Cebrail yardım edecek. Çok basit. Şansını denedi ve Cebrail'i buldu, gidip Obama'yı buldu ve bana 100 dolar ver dedi, Cebrail'i buldu, tabii ki Cebrail yardım edecek. Cebrail ne diyor?

"Cebrail ona dedi ki: 'Kendi yoluna git / Selametle git ve bir silah kuşan.'" Cebrail dedi ki: "Ahbap, rica etsem..." Dedi ki: "Hayır." Dedi ki: "Yolunu al ve git, kendi yoluna git." Yani, defol git buradan, biraz hava gelsin. Cebrail diyor ki, git başkasını ara ahbap. "Cebrail ona dedi ki: 'Kendi yoluna git,'" yani üzerinde olduğun o yol, o önemli yol, onu al ve git. "Selametle git ve bir silah kuşan." Git başkasını bul.

"Biz de senin gibi aynı derdin içindeyiz, daima / Sen git, bizim kendi derdimiz bize yeter." Cebrail diyor ki, "Güzel arayıcım, ben kendim aynı derdin içinde sıkışıp kalmışım, şaşkınlığım ve havadayım. Birinin gelip benim derdime çare olmasına muhtacım."

"Bin taneden belli bir makamım var / Ondan bir zerre fazlasını kaldıramam." "Eğer bir parmak ucu kadar öteye geçsem / Kanatlarım ve tüylerim o parmak gibi yanar."

Diyor ki, "Bana İnsan-ı Kamil'den, Tasavvuftan bahsetmeye mi geldin? Ahbap, ben kendim Tasavvufa aşığım. Ben kendim Tasavvufta takılı kaldım. Ben kendim gece gündüz ağlıyorum. Bende bu dert var ve sen devanın benim ellerimde olduğunu mu sanıyorsun? Seni kurtarabileceğimi mi sanıyorsun? Ahbap, birinin gelip bizi kurtarması lazım."

"Bu nefesimin yüz kederi var ve yine de / Ne zaman bana Asıl'dan (Köken'den) bir haber gelecek? / Her an üzerime gelen o dehşet / Bunu kimseye açıklayamam." Evet.

"Arayıcı yolun bilge rehberine geldi / Ve hikayesini baştan sona tekrar anlattı." Tamam. Peki Cebrail ne dedi? Cebrail diyor ki: "Başının çaresine bak, çünkü burada yol yok / Yoksa kafanı kes, çünkü kafan farkında değil." Cebrail diyor ki, "Efendim, sana hiç yardım edemem güzelim. Aradığın yol, git o yolda. Sadece hatırla ki biz de bu acıda yandık. Bu dinlere bakma, onlar gider, her biri, her neyse, küçük bir şey anlar ve gidip bir kürsüden vaaz verirler. Ben kendim bu uzayda ve bu mekanda bir şey anlamadım. Git." Arayıcı bilge rehberine gelir. Arayıcı, burada tarif ettiği kişi, rehberine, yani arife (gnostik) gelir. Der ki, hikayesini tekrar anlattı. Gelir ve der ki, "Efendim, Cebrail'e gittim ve bunları söyledim." Rehber ona der ki: "Haklı, bu yol sana Tasavvuf ve İrfanı anlamanda yardımcı olamaz. İrfan, Tasavvufun aynısıdır. Tasavvuf ve İrfan her zaman

birlikte gelir. Tasavvufun olduğu ama İrfanın olmadığı bir yer olduğunu düşünüyorsan, sanrı görüyorsun demektir." Rehberi diyor ki, "Neyse, biz de ne yapmamız gerektiğini bilmiyoruz." Rehber ona başkasına gitmesini söyler. Bu birinci makaleydi. İçinde konuyu ikinci ve üçüncü boyuttan yedi boyuta ve yedi şehre taşıdığı birkaç hikaye var.

Bir sonraki makalesi daha da gariptir. İkinci makalesi der ki: *"Arayışında umutsuzluğa düşen salık / Canı dudaklarında İsrail'e geldi."* Arayıcı, Cebrail'in bu 73. yolu, bu 73. dini anlamadığını fark etti. İkinci makalede Attar, arayıcının düşündüğünü söyler; kime gitmeliyim? En iyisi İsrail. Orada yine yalakalığa başlar.

"Dedi ki: 'Ey perdenin ardındaki sırdaş / Hem onurlandırılmış hem yüceltilmiş olarak geldin.'" Arayıcının yağ çekmesine bakın. İsrail'e gitmiş, diyor ki, "Ey sen, onurlusun, güçlü iradelesin, güzelsin, ey ne tüyler, ne kuyruk, ne harika ayaklar, bana yardım et."

"Ey Arş'ı tutan, başta duran / Arş, senin ayağının tozunu kendine halı yapmıştır." Diyor ki, "Adamım, Tanrı'nın Arş'ının sahibi sensin."

"Bazen ölüm verirsin, bazen hayat verirsin / Bazen yükseltirsin, bazen aşağı atarsın." Diyor ki, "Ey sen, kimi istersen senin elindedir."

"Yedi göğün parıltısı senin nurundandır." Arayıcı bunu kime söylüyor? İsrail'e söylüyor. "Yedi göğün parıltısı senin nurundandır." Diyor ki bu yedi göğün ışığı senden gelir.

"Bedene ve cana hayat senin Sur'unun üflemesindendir." Diyor ki bu Sur, her ne görüyorsak... sen bana vaaz veren sıradan bir adam değilsin. Bu şeye her ne üflediysen, o sendin. Sen ki çok büyüksün.

"Madem Rahman'ın nefesi suretledir / Sur'unla bir neşe üflemesi üfleyebilirsin / Sabahın erken saatinde bir üflediğinde / Evrenden başka bir dünya gelmeyecek."

Övmeye başlarlar, "Efendim siz çok büyüksünüz." Sonuç? İsrail der ki, "Efendim, lütfen, ne diyorsunuz?" O der ki, "Efendim, Allah aşkına, sıkıştım kaldım, yardım edin." İsrail ona döner ve der ki:

"Ey kendinden bıkmış olan / Aslanın safına gelmiş kedi gibi / Canının perdesinden kalkan bu arayış / Bu zıtlık perde üzerinde nasıl düzeltilebilir? / Ben her an dünyada konuşlanmışım / Nihayetinde denizin korkusu içindeyim / Sen ki dünyanın bir hardal tanesi bile değilsin / Başlangıcı olmayana nasıl ulaşacaksın? / Ben ki dükkanın dibine düşmüşüm / Sur dudağımda bekliyorum."

Diyor ki, "Aşkım, sana hiç yardım edemem. Burada durduğumu görüyor musun?" diyor İsrail. "Görüyorsun ki ben... iki dünya, varlıktaki her şey benim ellerimde ve ben bu dükkanın ve mekanın dibine düşmüşüm. Sur'u üflüyorum ve dudağımda onunla bekliyorum. Eğer Sur'u üflediğimi görüyorsan, beklediğim içindir. Bana yap diyorlar, yapıyorum." Bu ne demek? Yani, "Adamım, patron ben değilim. Rehber ben değilim. O Sufi ben değilim. Neden? Çünkü o Sufi bana söyleyene kadar ben kendim üflemem." Diyor ki, "Ben sadece burada böyle duruyorum."

"Ki bir yaratılmışlar alemini cansız bırakayım / Ve nefesimle Mamur Evi (Beyt'ül Mamur) harabeye çevireyim / Bu dünyayı ve ötekini rüzgara savuracağım / İki cam parçası gibi, onları birbirine çarpıp parçalayacağım / Sen git, ki ben yarın için yas tutayım / Ve ruhlar için yalnız başıma kederleneyim."

Diyor ki, "Lütfen, adamım, yolunu al ve git, beni kendi acımla, kendi yasım ve kederimle baş başa bırak. 73. dini bulmana yardım edemem." Sadece birinci ve ikinci makaleleri okudum ki dizelerin orada olduğunu, ne dediğinin açık olduğunu görün. Dikkat edin, *Musibetname*'de, Restart'ın 73. yolunu arayan bu kişi, bu figürlerin her birinin tek tek karşısına dikilir. Sonra Azrail'e gider, sonra Mikail'e, sonra şuna ve buna ve buna ve şuna ve devam eder durur. Ama asıl düğüm şu kişi... yani siz ve ben düşünmeyelim diye, "Ya, haklı, Cebrail'e gitmemeliydi," eğer biri Hristiyanı, İsa'ya gitmeliydi der, İsa yolu gösterirdi. Eğer biri Müslümanı, der ki, "Hüseyini haklı, Cebrail ve İsa anlamamalı. Haklı, Muhammed'e gelmeli." Yahudi der ki, "Hüseyini, yolu neden bulamadığını biliyor musun? Neden kimse ona yardım etmedi?" Derim ki, "Hayır." Der ki, "Çünkü Musa'ya gitmeliydi." Attar, tüm dinleri havaya uçurmak için, arayıcıyı hepsine gönderir. Yani, arayıcı Nuh'a gider ve der ki: "Ey Nuh, gemisi olan sen, çok güzel olan sen, ne tüyler, ne kuyruk, ne harika ayaklar," ve sonunda Nuh ona der ki: "Arayıcı, yoluna devam et, zira şu an sana sunabileceğim bir yardımım yok." Nuh bunu söyler. Nuh, sevgili dinleyici. Sonra İbrahim'e gider, Allah'ın dostu İbrahim'e, Müslümanların Kur'an'ında, Müslümanlara göre Tanrı'nın Muhammed bin Abdullah'a, güvenilir Muhammed'e dediği kişiye: "İbrahim kana Musliman." "Bay Muhammed, hatırla, bu Müslümanlık senin dinin değil." "İbrahim kana Musliman." Bu Kur'an'dan bir ayettir sevgili dinleyici. İtiraz eden sevgili dinleyici, bu Kur'an'dan bir ayettir. "İbrahim bir Müslümandı." İbrahim de bir Sufiydi ahabap. Tabii bu teslimiyetle ilgilidir, İslam diniyle değil. Yani İnsan-ı Kamil'in müridi olan bir Sufi ona şiddetle teslim olmuştur. Buna böyle bakmalısınız, teslimiyet İslam demektir ve şu an var olan İslam diniyle kesinlikle hiçbir alakası yoktur.

Neyse, programın süresi doldu. Gelecek hafta şimdi önemli olan kısımları okumak istiyorum — yani Musa, İsa ve Muhammed'in bu arayıcıya ne cevap verdiği önemlidir. Süremiz doldu. Gelecek hafta açıklayacağım ve... neydi adı... sonra cinlere falan geçeceğim. Yani, bu arayıcıyı size 73. yolu veya 73. dini açıklamaları için hayal edebileceğiniz herkese gönderdi. Dinlediğiniz için teşekkürler. İnşallah, sanırım bir günde bitirebilirim, olmazsa, sanırım gelecek hafta bitireceğim. Yani, İsa, Musa ve Muhammed'in ona ne cevap verdiğini, ve Muhammed, İsa ve Musa'nın bu arayıcıya yardım edip edemeyeceğini, neden yardım edemediklerini falan göreceğiz. Ve bu bittikten sonra, Mevlana'dan o şiiri okuyacağım, ki bu temelde onun eline bir çivi ve bir şiş alıp 7 milyar insana —ve bana da, vallahi ben de aranızdayım— girmesidir. Yani, eğer Mevlana bize bir şiş saplayacaksa, önce bize girecektir. Ben... Ben bu programda sizin de savunucunuz olmaya çalıştım, arkanızda duruyorum ve ilk durup öldürülecek olan ben olacağım, emin olun. Dinlediğiniz için teşekkürler, güzellerim, sevgili genç erkek ve kadınlar. Tüm bu film ve programların ortasında, bunu dinliyor olmanız bizim için bir milyar değerinde. Gelecek haftaya kadar, hoşça kalın.